

КОМПЛЕКС КАССАНДРИ

THE CASSANDRA COMPLEX

holly smale

КОМПЛЕКС КАССАНДРИ

ГОЛЛІ СМАЙЛ

З англійської переклала Вікторія Зенгва

Львів • Видавництво Старого Лева • 2026

УДК 821.111-31
С 55

Copyright © Holly Smale 2023

Голлі Смайл

С 55 Комплекс Кассандри [Текст] : роман / Голлі Смайл; переклад з англ. Вікторії Зенгви. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2026. — 456 с.

ISBN 978-966-448-633-7

Кассандра Данкворт — людина звички. Вона любить музеї, комбінезони, свого хлопця Вілла й рішуче уникає всього, що її дратує. Життя Кассандри пливе у звичному, передбачуваному для неї ритмі... поки водночас не трапляється декілька неочікуваних подій. Її кидає хлопець. Її звільняють з роботи. А в її улюбленій кав'ярні закінчуються бананові мафіни.

А тоді стається щось геть несподіване: Кассі виявляє, що може повертатися в минуле і змінювати все. Крок за кроком «перемотуючи» час, вона намагається виправити життя, яке випадково зруйнувала. Та незабаром розуміє: виправляє зовсім не те, що потрібно...

УДК 821.111-31

© Голлі Смайл, текст, 2023
© Вікторія Зенгва, переклад, 2026
© Маріам Губенко, обкладинка, 2026
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2026

ISBN 978-966-448-633-7 (укр.)
ISBN 978 1 529 19 5934 (англ.)

Усі права застережено

*Моїй сестрі Тарі.
Завжди армія двох*

Коли справи йдуть добре, тінь усе спотворює.
Коли погано – волога ганчірка стирає картинку.

Есхіл

1

З чого починається історія?

Неправда, що з першої сторінки книжки, бо перша сторінка лише маскується під початок. *Справжній* початок — якесь відкриття — це коли вам пропонують стартову лінію на піску. *Ця історія починається тут*. Обирають випадкову подію. Не звертають уваги на те, що відбулося перед цим, чи повертаються до того пізніше. Удають, що світ зупиняється, коли книжка згортається, чи що завершення — не просто ще одна випадкова мить у старанно дібраній хронології.

Але життя не таке, тож книжки обманюють.

Можливо, тому люди їх люблять.

І саме за проголошення подібного лайна мене викинули з книжкового клубу «Фентімен-роуд».

Ось ще кілька місць, куди мене попросили не приходити:

- читацька група «Бленхейм-роуд»;
- спільно орендована квартира у Волтемстоу;
- мої останні стосунки;
- моя поточна робота.

Останні дві події відбулися одна за одною. Сьогодні вранці Вілл, уже чотири місяці як мій хлопець, поцілував мене, ні сіло ні впало перелічив мої чесноти й завершив цю хвалебну промову повідомленням, що ми розходимося.

Про ситуацію з роботою я дізналася вісімдесят секунд тому. Судячи з викрученої щелепи й роздутих ніздрів мого начальника, я ще не відреагувала на цю нову інформацію. Він здається розмитим і з вимкненим звуком, немов за товстою промерзлою шибкою. Також у нього на комірці сорочки засохла вівсянка, але, здається, зараз не найкращий час, щоб на це вказувати: він одружений, тож його дружина може зробити це пізніше.

— Кассі, — говорить він голосніше. — Ти мене почула?

Ясно, що я його слухаю, інакше досі детально звітувала би про зустріч із клієнтами, яку щойно провела. Саме це я й робила, коли він мене звільнив.

— Проблема не зовсім у твоїй роботі, — галантно зазначає він. — Хоча Бог свідок: людина, що так ненавидить телефонні дзвінки, як ти, не повинна працювати у зв'язках з громадськістю.

Я киваю, це слушне зауваження.

— Йдеться про твою загальну поведінку. Я не можу дозволити такого в цьому офісі. Ти груба. Не дотримуюсь субординації. Зарозуміла, якщо відверто. Ти не командний гравець, а знаєш, що потрібно цьому офісу?

— Краща кавова машина.

— Це саме те лайно, про яке я кажу...